

## Minister Wyszyński wydał przyznanie na cześć Premiera Czou En-laj

MOSKWA. (PAP) Agencja TASS podaje: Dnia 28 sierpnia Minister Spraw Zagranicznych ZSRR A. Wyszyński wydał przyznanie na cześć premiera Państwowej Rady Administracyjnej i ministra Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laj i rządowej delegacji chińskiej.

## Dla uczczenia XIX Zjazdu WKP (b) 1325 proc. normy

MOSKWA. (PAP) Człowiek 6 ezer kijowski — Anton Gorobiec postanowił dla uczczenia XIX Zjazdu WKP (b) przejechać na obsługe 6 frezarek i wykonywać dzienne normy w 1000 procent. Dotychczas Gorobiec obsługiwał 4 frezarki. Anton Gorobiec dotrzymał słowa. Od trzech dni wykonuje on normę dzienną w 1040 — 1325 proc.

## Barbarzyńskie bombardowanie Phenianu

PHENIAN. (PAP) Agencja Nowych Chin podaje szczegóły nalotu lotnictwa amerykańskiego na Phenian w dniu 27 sierpnia.

We wczesnych godzinach rannych tego dnia znaczna ilość samolotów amerykańskich typu „leżące twierdze” zrzucała na zachodnie dzielnice Phenianu, gdzie nie ma żadnych obiektów wojskowych, przeszło 380 bomb zabijało lub raniło 58 osób. LONDYN. (PAP) Według przesłania Agencji Reutersa, dnia 29 sierpnia lotnictwo amerykańskie dokonało znów potwornego nalotu na Phenian. Nalot ten jest uważany za największy z wszystkich dotychczasowych na lotów na miasta koreańskie.

## Miesiąc

### Budowy Warszawy

W dniach od 31 sierpnia do 30 września br. trwał będzie Miesiąc Budowy Warszawy. Użyłynie na pod hasłami dalszej mobilizacji mas pracujących na rzecz budowy Warszawy. rosnącej w szybkim tempie.

W Rzeszowie Miesiąc Budowy Warszawy, zostanie zorganizowany w niedzielę licznymi uroczystościami. Oprócz licznych imprez sportowych, jak motorowy wyścig uliczny i zawody piłkarskie, odbędzie się uliczna zbiórkę na rzecz budowy Warszawy.

### Ruch strajkowy

#### W Stanach Zjednoczonych

NOWY JORK. (PAP) Biuro statystyczne Ministerstwa Pracy USA ogłosiło komunikat, z którego wynika, że wskutek strajków gospodarka amerykańska straciła w czerwcu br. 14 milionów robotników, a w lipcu br. 12,6 miliona robotników-dni.

W okresie od stycznia do lipca 1949 r. w Stanach Zjednoczonych było 2,486 strajków, w tym samym okresie w roku 1950 — 2,710 strajków, w 1951 r. — 2,948 i w 1952 r. — 3,150 strajków.

## Przybycie do Moskwy J. Cedenbala premiera Mongolskiej Republiki Ludowej

MOSKWA. (PAP) Agencja TASS podaje: Dnia 28 sierpnia przybył do Moskwy premier Mongolskiej Republiki Ludowej J. Cedenbal. Wraz z premierem przybył wiceminister Spraw Zagranicznych Mongolskiej Republiki Ludowej J. Sambu.

Na centralnym i lotnickim powitalnym i składam przedwczorajszego Rządu ZSRR A. Mikołajew i minister Spraw Zagranicznych ZSRR — A. Wyszyński. Przybyłych witali również

### Oświadczenie premiera J. Cedenbala

Po przybyciu na lotnisko premier Mongolskiej Republiki Ludowej J. Cedenbal złożył następujące oświadczenie: Drodzy towarzysze!

Przybywszy do stolicy Związku Radzieckiego — Moskwy, w imieniu całego narodu mongolskiego z uczuciem głębokiej wdzięczności witam i składam najlepsze życzenia wielkiemu bratniemu narodowi radzieckiemu i wyrażam najgorętszą i najbardziej szczerą wdzięczność naszemu narodowi i rządowi Mongolskiej Republiki Ludowej, całemu narodowi radzieckiemu — naszemu przyjacielowi i obrońcy, rządowi Związku Radzieckiego i wielkiemu przyjacielowi narodu mongolskiego, Generalissimosi Józefowi Stalinowi za nieustanną troskę i za codzienną, nieocenioną pomoc w rozwoju Mongolskiej Republiki Ludowej.

Potężna, twórcza praca narodu radzieckiego, stojącego na czele niezłomnego obrotu pokoju, demokracji i socjalizmu, jego sukcesy i zwycięstwa światowo-historycznym w zwycięskim budownictwie komunistycznym, nowy wspaniały program kolejnej pięcioletniej pracy narodu mongolskiego w jego pokojowej pracy dla rozwoju i umocnienia gospodarczego, kulturalnego i państwowego budownictwa swego kraju.

Niezłomna, wieloletnia przyjaźń narodów ZSRR i Mongolskiej Republiki Ludowej, prawdziwie braterska, bezinteresowna pomoc Związku Radzieckiego dla Mongolii zawsze były, są i będą stałym źródłem entuzjazmu i szczęścia narodu mongolskiego, niezachwianą podstawą wszystkich jego sukcesów obecnych i przyszłych, niezłomną gwarancją wolności i niezawisłości naszego narodu. Braterska, niezłomna przyjaźń z narodem radzieckim stanowi wielką dumę i nadzieję narodu mongolskiego.

Wierzę międzynarodowej i braterskiej współpracy Mongolskiej Republiki Ludowej z innymi przyjaźniłymi krajami, w których umocnieniu i rozwoju zawsze dopomagał nam i opomaga nas potężny przyjaciel — Związek Radziecki i genialny nauczyciel narodu

mongolskiego Towarzysz Józef Stalin — rozszerzają się coraz bardziej i utrwalają dla dobra naszego ludu pracującego i w interesie pokoju i przyjaźni między narodami. Sytuacja zewnętrzna naszego kraju umocniła się zdecydowanie w wyniku rozgromienia Imperium Japońskiego, a zwłaszcza w wyniku wielkiego zwycięstwa zaprzyjaźnionego z nami wielomilionowego narodu chińskiego, z którym naród mongolski dzieli wspartelstwo, historycznemu zwycięstwu narodu chińskiego i stworzeniu Chińskiej Republiki Ludowej z przewodniczącym Mao Tse-tungiem na czele — utrzymuje jak najbliższe i wzmacniające się nieustannie stosunki przyjaźni.

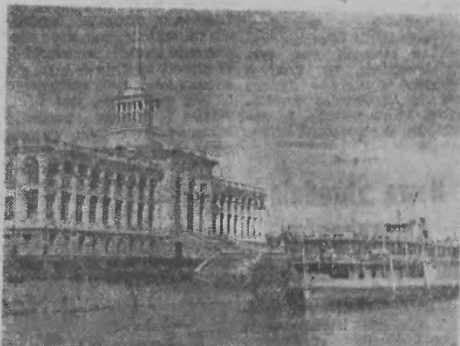
Naród mongolski w oparciu o codzienną, wszechstronną pomoc Związku Radzieckiego, umacniając za wszelki miar braterską przyjaźń z wielkim narodem radzieckim, przyjaźni i współpracę z wielkim narodem chińskim i wszystkimi narodami krajów demokracji ludowej, krocząc drogą wskazaną przez jego wielkich synów i ukochanych wodzów Suhe — Batora i Czolbašana, będzie odnosił dalsze, nowe sukcesy w swej pokojowej, twórczej pracy.

Niech żyje wielki Związek Radziecki — niezawodna ostoją pokoju na całym świecie! Niech wzmacnia się i rozwija się, braterska przyjaźń naszych narodów!

Chwała Towarzyszowi Józefowi Stalinowi — wielkiemu wodzowi narodów, przyjacielowi i genialnemu nauczycielowi narodu mongolskiego!

cy tej kierować się będziemy w tym samym kierunku, jakim wskazał nam i wychowania, rozbudowywać i usprawniać sieć szkół, rozwijać szkolnictwo dla pracujących przy zakładach pracy i w ośrodkach socjalistycznego rolnictwa, będziemy umacniać nasze osiągnięcia w walce z pozostałymi analfabetyzmem, rozbudowywać placówki opieki nad dzieckiem i placówki wychowania pozaszkolnego, zwiększać produkcję pomocy szkolnych i kształcić nowe kadry nauczycielskie oraz doskonalić pracę pedagogiczną i formy oddziaływania wychowawczego naszych nauczycieli na młodzież. W pra

## Przystań rzeczna w Krasnojarsku



W Krasnojarsku, ukończona została budowa przystani rzecznej. Znajdują się w niej komfortowe poczekalnie dla pasażerów, izba dla matki i dziecka, hotel, restauracja i inne zakłady, przeznaczone dla wygody pasażerów.

Na zdjęciu: Przystań rzeczna w Krasnojarsku. Fot. — CAF

## Powiat Nisko pierwszy w woj. rzeszowskim wykonał z nadwyżką sierpniowy plan skupu zboża

Powiat niski, jako pierwszy w naszym województwie wykonał do dnia 29 br. w 113 proc. sierpniowy plan skupu zboża. Wzorowo wypełnienie obowiązku obywatelskiego chłopów powiatu niskiego wobec państwa jest rezultatem dobrej pracy aktywu gromadzkiego, gminnego, delegatów CUS i PZZ.

Chłopi w powiecie niskim, podobnie jak w innych powiatach na duże trudności w akcji żniwno-omłotowej. Nie opuszczali jednak rąk. Rażno zabrał się do pracy i o to wynik. Na dzień 27 bm. wykonali z nadwyżką miesięczny plan skupu zboża, zajmując tym samym prowadzące miejsca w woj. rzeszowskim.

Fakt ten każe przypuszczać, że i roczny plan dostaw zbożowych dla państwa, pracujący chłop powiatu niskiego wykonają przed terminem i z nadwyżką.

gromady: Studzian, Świętowa, Ujeżdża, Zalesie i inne. Szczególnie uroczyście wypadła zbiorowa dostawa gromady Zalesie, Maćkówki i Zurawiczki. Długi sznur ustrojonych furmanek przywiozł na punkt skupu 12 ton ziarna. W wielu chłopów z wspomnianych gromad wykonało już roczny plan dostaw zbożowych, a niektórzy z nich ze znaczną nadwyżką. Do nich między innymi należą: — z gromady Zurawiczki — Antoni Płocica 150 proc., Stanisław Przeworecki — 100 proc. Anna Król 100 proc. Z gromady Zalesie: Jan Steczko 100 proc., Jan Powoznik 100 proc., Karol Dendura 100 proc., Z Maćkówki: Jan Gułda, prezes gromadzkiego koleja ZSCH 130 proc., Zofia Bienierz 100 proc., Antoni Wołtas 100 proc. \*

Już 21 gromad w powiecie Jarosławskim zbiorowym dostawami wykazało swoją obywatelską postawę. Na wyróżnienie zasługują mieszkańcy gromady Skołodów, gmina Radymno, którzy w dniu wczorajszym na 70 furmanek przywieźli 32 tony zboża na chleb dla klasy robotniczej.

Ponadto w tym samym dniu manifestacyjnie dostarczyły zboże, uzyskane z pierwszych omłotów gromady: Majdan gm. Chłopcze — 9 ton, Zarzecze gm. Rożewienka — 12 ton, Jenkowie gm. Chłopcze — 18 ton. J. Łysek

## Witold Jarosiński

Minister Oświaty

## Przed nowym rokiem szkolnym

ROK szkolny 1952-53 rozpoczynamy w okresie szczególnie ważnym i przełomowym dla naszego narodu. W oparciu o Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, utrwalającą wspaniałe osiągnięcia i zwycięstwa ludu pracującego miast i wsi, naród nasz prowadził walkę o zlikwidowanie ponurych następstw słabości gospodarczej oraz zacofania kulturalnego Polski przedwójnej, o trwałe zabezpieczenie swej niepodległości, o zwycięstwo pokoju.

Rezultaty osiągnięte przez masę pracującą Polski Ludowej w realizowaniu wizer wspaniałej przyszłości nakreślonej przez plan 6-letni zadecydują o naszym zwycięstwie na drodze do socjalizmu.

Osiągnięcia w dziedzinie szkolnictwa, sukcesy dokonywanej się w naszym kraju rewolucji kulturalnej, stanowią rezultat stałej troski, opieki i pomocy Partii oraz władzy ludowej, wszystkich i ofiarnej pracy nauczycieli, wychowawców, pracowników oświatowo-kulturalnych. Polska Ludowa, łamiąc przywiązanie do bogactw, stworzyła milionom dzieci robotników i chłopów, ludziami pracy na wsi i w mieście szerokie możliwości wszechstronnej nauki i kształcenia się, zdobywania wiedzy i przygotowania zawodowe.

Złot Młodych Przewodników

Budowniczych Polski Ludowej okazał nam, jak wiele entuzjazmu, ofiarności, twórczego wysiłku i wdzięczności za udostępnienie nauki i pracy młodzieży naszej oświaty swej ojczyźnie, jak przywiązana jest do władzy ludowej i przywódcy naszego narodu Prezydenta Beruta.

Jakie w tej sytuacji stoją przed nami zadania w nowym roku szkolnym?

Zgodnie z postanowieniami Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będziemy łączyć nasze wysiłki pracowników oświatowych z pracą klasy robotniczej, czołowej siły Frontu Narodowego walki o pokój i plan 6-letni, by zabezpieczyć w szerszym zakresie stopniowo naszemu dziełu i ludzom pracy prawo do nauki. Będziemy więc nieustannie podnosić poziom nauki i wychowania, rozbudowywać i usprawniać sieć szkół, rozwijać szkolnictwo dla pracujących przy zakładach pracy i w ośrodkach socjalistycznego rolnictwa, będziemy umacniać nasze osiągnięcia w walce z pozostałymi analfabetyzmem, rozbudowywać placówki opieki nad dzieckiem i placówki wychowania pozaszkolnego, zwiększać produkcję pomocy szkolnych i kształcić nowe kadry nauczycielskie oraz doskonalić pracę pedagogiczną i formy oddziaływania wychowawczego naszych nauczycieli na młodzież. W pra

Wielki krzyk — mała korzyść



Kierownictwo Robót Drogowych w Radymnie z wielkim krzykiem „że potrzeba — że konieczność” itp. nakazało robotnikom biec płytę betonową na 3,5 m długo, 1,5 m szerokość i około 1 m wysokość, na której miała stanąć motopompa czerpiąca wodę z rzeki. Zrobiono wszystko, przywieziono szuter, cement, sporządzono płytę i... po jej ułożeniu motopompy nie przesunęto ze starych podkładów drewnianych na nowe miejsce. Dlaczego? Nie wiadomo! Może kierownictwo robót drogowych w Radymnie wysłał robotnikom i nam — dla czego zamortawiono pracę ludzi, materiał i pieniądze? (4285)

(Ciąg dalszy na str. 2)

List prof. Joliot-Curie do krajowych komitetów obrony pokoju

PRAGA (PAP). Biuro prasowe Światowej Rady Pokoju ogłosiło treść listu, skierowanego przez przewodniczącego Światowej Rady Pokoju prof. Fryderyka Joliot-Curie do krajowych komitetów obrony pokoju w związku z przygotowaniem do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju...

Nowa zbrodnia Amerykanów na wyspie Kożedo

LONDYN. (PAP). Jak wynika z doniesień korespondenta Agencji Reuters z Pusan, dnia 11 sierpnia na wyspie Kożedo zostało rannych 38 żołnierzy Armii Ludowej...

NOWY JORK. (PAP). Agencja United Press, podaje, że w dniu 13 sierpnia w obozie u Kożedo został zabity jeden jeńiec a przeszło 40 jeńców zostało rannych.

PARYŻ. (PAP). Agencja France Presse, donosi, że według oficjalnych danych w sierpniu w obozach jeńców w Korei południowej, zostało zamordowanych 4 jeńców, a 64 rannych.

Wice antyimperialistyczny w Teheranie

LONDYN. (PAP). Agencja Reuters podaje, że dnia 20 bm. odbył się w Teheranie wice antyimperialistyczny, którego uczestnicy wystąpili przeciwko imperializmowi angielskiemu i amerykańskiemu...

Z kraju i ze świata

- W walce o tytuł najlepszej kopalni węgla znaczny sukces odnieśli górniczy kopalni „Pateł” i „Rydułtowy”, którzy w dniu 28 sierpnia br. zameldowali o przedterminowym wykonaniu sierpniowego planu produkcji.
Z okazji Święta Górników w Związku Radzieckim Związek Za wodowy Górników w Polsce przesłał pismo z podziwami do Komitetu Centralnego Zw. Zaw. Górników ZSRR.
Agencja TASS podaje: W dniu 28 sierpnia br. odbyło się w Taszkencie kolegium Plenum KC KP(b) Uzbekistanu. Plenum postanowiło zwołać na dzień 20 września 1952 r. w Taszkencie XI zjazd KP(b) Uzbekistanu.
W dniu 28 sierpnia br. odbyło się w Kiszyniowie Plenum KC KP(b) Moldawii. Plenum postanowiło zwołać na dzień 18 września 1952 r. kolejnym IV zjazd KP(b) Moldawii.
Agencja TASS donosi z Haagi, że batalion holenderski, znajdujący się w Korei, ponosi wielkie straty. Wielu żołnierzy tego batalionu domaga się powrotu do Holandii.

Deklaracja rządu NRD w sprawie noty ZSRR z dnia 23 sierpnia br.

BERLIN. (PAP). Rząd NRD na posiedzeniu z dnia 28 sierpnia br. postanowił ogłosić deklarację w sprawie noty rządu ZSRR z dnia 23 sierpnia, skierowanej do rządów trzech mocarstw zachodnich, w której czytamy m. in.:

Rząd NRD wita ponownie propozycje rządu radzieckiego, zawarte w nocy do mocarstw zachodnich z dnia 23 sierpnia br. Przytaczająca większość narodu niemieckiego szczerze aprobuje nowy krok rządu radzieckiego, ponieważ umożliwiła on szybkie, pokojowe rozwiązanie kwestii niemieckiej. W przeciwieństwie do tego, planowana ratyfikacja militarnego układu wojennego, jaki USA, Anglia i Francja narzuciły Niemcom Zachodnim, zagraża najbardziej żywotnym interesom narodu niemieckiego...

kojowego, jak również w toku rzyszywania innych żywotnych zagadnień ogólnoniemieckich. Rząd NRD oświadcza, że jest gotów wyznaczyć swoich przedstawicieli.

Propozycja Związku Radzieckiego w sprawie utworzenia komisji dla sprawdzenia, czy istnieje w Niemczech warunki przeprowadzenia powszechnych, wolnych wyborów, z tym, że komisja ta ma być powołana przez samych Niemców i w jej skład jej wchodzi reprezentanci Izby Ludowej NRD oraz Bundestagu Niemiec Zachodnich — znajduje całkowite poparcie rządu NRD.

Propozycja ta jest wyrazem poszanowania godności narodu niemieckiego i odpowiada realnej sytuacji. Rząd NRD postanowił zalecić Izbie Ludowej NRD, by zajęła stanowisko wobec powyższej propozycji rządu radzieckiego i powzięła odpowiednie uchwały.

Odezwa Prezydium Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych

BERLIN (PAP). W związku z nową notą rządu radzieckiego Prezydium Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych ogłosiło odezwę do wszystkich patriotów niemieckich, w której czytamy m. in.:

Każdy patriot niemiecki na wschodzie i zachodzie naszej ojczyzny cierpi wskutek rozbięcia Niemiec. Każdy Niemiec, miłujący swoją przysięgę z całego serca sprawkidwieliego traktatu pokojowego. Toteż cały naród wita notę rządu radzieckiego, demaskującą bożiska układ separatyści, jako spisek sek imperialistów amerykańskich ułknuty wspólnie z rządem Adenauera przeciwko jednemu Niemiec i pokojowi w Europie.

Przed nowym rokiem szkolnym

(Ciąg dalszy ze str. 1)
brzańskich wsi polskiej, przela mującej wielowekowe zacofanie widząc wspaniałe rezultaty pokojowego budownictwa, młodzież nasza będzie pogłębiać uczucia patriotyczne, szacunek i oddanie dla Polski Ludowej, będzie głębiej rozumieć znaczenie prowadzonej u nas i na całym świecie walki o pokój.

Postawa i praca nauczyciela decyduje o jego autorytecie w szkole i w środowisku. Trzeba stwierdzić, że mamy tysiące nauczycieli, którzy są przedmiotem w swym zawodzie, pracują z zapałem i ofiarnie, nie szczędząc sił dla dobra młodzieży, dumy i nadziei narodu polskiego.

Nauczyciel i szkoła w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odczyna się powszechnym szacunkiem i żywiwością przez całe społeczeństwo, gdyż przygotowują podрастаjące pokolenie do życia i pracy w Polsce socjalistycznej. Szkoła nasza stanowi ważną rolę w wielkim ideologicznym froncie walki o przebudowę świadomości naszego społeczeństwa i o wychowanie człowieka do socjalizmu. Dlatego też jej praca nad przygotowaniem młodego pokolenia i urobieniem jego świadomości i charakteru jest tak bliska każdemu człowiekowi pracy.

Wśród kilkudziesięciu tysięcy szkół i placówek opiekuńczo-wychowawczych nie ma już dziś takich, które by nie otrzymały w jakiejśkolwiek formie pomocy od społeczeństwa. bądź to za pośrednictwem Komitetu Rodzicielskiego, Komitetu Opiekunickiego, wyłonionego przez zakład pracy, bądź też te renowej organizacji masowej. Szczególnie ważne dla sprawy wychowania naszej młodzieży są rozwijające się obecnie formy opieki nad zachowaniem się uczniów poza szkołą oraz

Rozwijając masowy ruch patriotyczny, zmusimy mocarstwa zachodnie do przyjęcia propozycji ZSRR.

Meżczyźni i kobiety, chłopcy i dziewczęta! Nota rządu ZSRR wskazuje nam jasną drogę do pokoju i jednoci. do dobrobytu i szczęścia! Od nas tylko zależy, czy wkręcimy na tę drogę. Bądźcie odważni i zdecydowani! Brońcie życia i przyszłości narodu niemieckiego! Zadajcie konferencji czterech mocarstw na podstawie noty rządu radzieckiego! Wszystko dla Niemiec, wszystko dla pokoju!

organizowanie pomocy dla nich w nauce i szeregu atrakcyjnych zajęć w godzinach pozalekcyjnych.

W tej dziedzinie konieczne jest rozwinięcie inicjatyw społecznej i jak najdalej idącej pomocy ze strony wszystkich rodziców.

W dniu 11 września ponad 3.600.000 uczniów rozpocznie naukę w szkołach ogólnokształcących. Musimy razem z nimi rozpocząć pracę z głębokim przekonaniem, że rzetelne opanowanie wiedzy, uzyskanie jak najlepszych wyników w nauce i w pracy społecznej jest najważniejszym zadaniem każdego ucznia, wynikającym z jego obowiązków, jako obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Najwydajniejsza praca i precyzowanie w nauce jest wypełnianiem plemiennego ślubowania, złożonego przez Młodych Budowniczych Polski Ludowej w dniu uchwalenia Konstytucji, w którym młodzież polska zobowiązała się „pomagać bogactwu narodu pracą i nauką”.

Młodzież polska już wielokrotnie dała dowody swojego miłowania Ojczyzny. W obliczu nowych wielkich zadań stojących przed narodem polskim młodzież nasza niewątpliwie zdobędzie się w codziennej pracy na najbardziej wydajny wysiłek i swoją postawą polityczną, moralną oraz swym stosunkiem do obowiązków szkolnych i organizacyjnych udowodni, że jest godna najlepszych tradycji rewolucyjnej młodzieży polskiej, że potrafi należeć do zaszczytnej roli budowniczych socjalizmu w Polsce.

Państwowa Komisja Wyborcza

ZGODNIE z kalendarzem wyborczym, Rada Państwa powołała Państwową Komisję Wyborczą. Do dnia 11 września powołane będą Okręgowe i Obwodowe Komisje Wyborcze, które wraz z Państwową Komisją Wyborczą stanowią zrynek kontrolujący przebieg wyborów.

Zadania i kompetencje państwowej komisji wyborczej są bardzo szerokie. Określa je art. 15 ustawy o ordynacji wyborczej, który postanawia: „Do zadań Państwowej Komisji Wyborczej należą:

- 1) nadzór nad ścisłym przestrzeganiem przepisów ordynacji wyborczej, przez Okręgowe i Obwodowe Komisje Wyborcze;
2) rozpatrywanie skarg na działalność Okręgowych Komisji Wyborczych, a w szczególności na decyzje w przedmiocie nieważności zgłoszenia listy, w całości lub w części;
3) ustalenie i ogłoszenie wyników wyborów;
4) zarejestrowanie wybranych posłów i wydanie im zaświadczeń o wyborze;
5) złożenie Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawozdania z wyborów w trybie ustalonym przez Radę Państwa;
6) przekazanie akt wyborczych Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu stwierdzenia ważności wyborów”.

Jak widzimy, Państwowa Komisja Wyborcza ma do spełnienia wielki obowiązek. Odpowiada ona przed narodem za ścisłe przestrzeganie zasad demokratycznych naszej ordynacji wyborczej, za swobodny, odpowiedzialny woli narodu przebieg wyborów. Członkowie Państwowej Komisji Wyborczej wraz z członkami Okręgowych i Obwodowych Komisji Wyborczych stoją na straży praw wyborczych, sprawując nadzór nad wyborami w imieniu milionów obywateli naszego państwa.

Ordynacja wyborcza, opierając się na podstawowym założeniu Konstytucji, że „w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej władza należy do ludu pracującego miast i wsi”, postanawia, iż ten najważniejszy akt ludowładztwa, którym jest wybór Sejmu — najwyższego organu władzy państwowej — odbywa się pod kontrolą wyborców, pod kontrolą czynnika społecznego. Skład Państwowej Komisji Wyborczej, powołanej przez Radę Państwa, tym właśnie wymogom odpowiada. Wśród 15 członków komisji są bowiem ludzie powszechnie znani i szanowani — partyjni i bezpartyjni: przedstawiciele Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego; są wśród nich przedstawiciele organizacji masowych, CRZZ, Związku Samopomocy Chłopskiej, Izby Kobiet i Związku Młodzieży Polskiej; są wśród nich działacze związków zawodowych; są wśród nich otceni powszechnym szacunkiem i miłością Budowniczości Polski Ludowej i zwołowi przodownicy pracy. Taki skład komisji jest gwarancją, że konsekwentnie demokratyczne postanowienia Konstytucji i ordynacji będą ściśle przestrzegane. Ten skład zapewnia milionowym rzeszom naszego narodu, że wybory, a co za tym idzie, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie wyrazem woli najszerzych mas pracujących. Nie ma bowiem, ani jednej grupy społecznej spośród ludu pracującego, która nie miałaby swego przedstawiciela w Państwowej Komisji Wyborczej.

Bala się kontroli wyborów przez czynnik społeczny burżuazja polska. Jakże bowiem mogłaby organizować owe przyswojone „cuda nad urną”, jakże przeprowadzać tzw. „gallejskie wybory”, jakże nie dopuszczać list i kandydatów spośród obrońców ludu pracującego — komunistów, jakże falszować wyniki wyborów — pod okiem wyborców. Czyż mogłoby stępka Sławo-Składkowski zapewnić Piłsudskiego, że wynik wyborów będzie taki, jakiego on sobie życzy, gdyby lud pracujący mógł kontrolować jego machinacje i w porę je paraliżować? Inaczej mówiąc, czy mogłoby Hamerling i Radziwiłłowie, Falterowie i Potoccy, Wierzbicy i Lubomirscy mianować siebie „reprezentantami” narodu polskiego? Czy mogłoby bezkarnie buszować w Sejmie renegaci i zdradcy klasy robotniczej — Fuzaki, Arciszewscy, Zarembowie i Ikwapińscy?

Burżuazja polska wdziałała, że niemożliwy byłby taki skład Sejmu, gdyby lud pracujący, przytaczająca większość narodu, sprawował kontrolę aktu wyborczego za pośrednictwem swych prawdziwych przedstawicieli. I dlatego do nadzoru i kontroli wyborów powołano tzw. Generalnego Komisarza Wyborczego, wyposażonego w niezwykle szerokie uprawnienia. On już baczny, by wybory wypadły po myśl burżuazji. I tak np. w wyborach w 1928 roku uniemożliwił prawie wszystkie rewolucyjne listy robotnicze i chłopskie. Nie było takiego ludzstwa, takiego oszustwa, które by pominał pan Generalny Komisarz Wyborczy, aby tylko nie dopuścić do Sejmu przedstawicieli ludu pracującego.

Osiem lat Polski Ludowej utrwaliło władzę ludu pracującego, który w wolnych, demokratycznych wyborach może dać wyraz swej woli. 26 października 1952 r. wybrzyerzy pierwszy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wiemy, że składać się on będzie z najlepszych spośród nas, z ludzi wyrobionych i zasłużonych w walce o nasze prawa i w walce o budowę silnej, socjalistycznej Ojczyzny. Nad przebiegiem wyborów czuwać będzie Państwowa Komisja Wyborcza oraz Okręgowe i Obwodowe Komisje Wyborcze, złożone z przedstawicieli ludu pracującego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. K. G.

Wrzesień - Miesiącem Budowy Warszawy

WARSZAWA. (PAP). Tak jak coocznie, okresem podsumowywania stale wzrastających osiągnięć całego narodu w budowie stolicy będzie wrzesień — Miesiąc Budowy Warszawy. Na licznych akademiach w zakładach pracy i szkołach w całym kraju mieszkańcy zapoznają się z tempem budowy stolicy. Zorganizowane będą również liczne występy artystyczne, połączone z popularyzacją planu rozbudowy Warszawy.
Przewiduje się, że w Parku Kultury i Wypoczynku na Powiślu, w Parku Praskim oraz na Wybrzeżu Kościuszkowskim. Przewiduje się, że w Parku Kultury i Wypoczynku na Powiślu, pracować będzie co najmniej tysiąc osób. W ciągu września mieszkańcy stolicy wykopią tu blisko 8 tys. dołów dla 3 tys. drzew i 15 tys. krzewów ozdobnych. Przeprowadzone zostaną również na terenie parku prace ogrodnicze i porządkowe, tak że pierwsza część największego w przyszłości sk. parku w Warszawie będzie przede wszystkim w trzech zasadniczych punktach: w parku Kultury i Wypoczynku na Powiślu, w Parku Praskim oraz na Wybrzeżu Kościuszkowskim.



# Idee „Wielkiego Proletariatu”

W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ubiegłego stulecia, szybko rozwija się kapitalizm w Królestwie Polskim, a wraz z nim zaostrza się nieograniczoną wyzysk robotników polskich. Potęgują się przeciwności klasowe między proletariatem a burżuazją. Żywiołowo wybuchają wystąpienia mas robotniczych w obronę swych praw.

Walkom tym trzeba było nadać zorganizowany charakter. konieczne było utworzenie zwartej, dyscyplinowanej organizacji, która mogłaby pokierować ruchem robotniczym, wskazać mu cel i skierować do tego żywiołowo wystąpienia w lożyko solidarności, świadomej walki o wyzwolenie społeczne i narodowe.

Taka organizacja powstaje w 1882 roku. Jest nią „Wielki Proletariat”. „Proletariat” pojął bezkompromisową walkę ze śmiertelnym wrogiem na drodze politycznej — z caratem i burżuazją w tym czasie, kiedy klasy posiadające, w strachu przed powstającą siłą proletariatu, sprzymierzały się z arogancją, widząc w nim sojusznika przeciwko ruchowi robotnicemu, przeciwko siłom rewolucyjnym.

Założyciel „Proletariatu”, Ludwik Waryński, mózgi i serce partii, dla którego „sprawa rewolucyjna była potrzebą jego ducha i myśli” — jak mówił o nim współtowarzysz — zdał wal sobie sprawę, że klasa robotnicza może odegrać samodzielną rolę historyczną, tylko wówczas, kiedy zdobędzie świadomość klasową, przyswoi sobie teorię socjalizmu — światopogląd marksistowski, wskazuje drogę wyzwolenia. Choć dążyło o to, aby klasa robotnicza zrozumiała swą odrębność klasową, rozumiała cały mechanizm społeczeństwa nie do pogodzenia pomiędzy jej interesami a interesem uprzywilejowanych klas, aby zdała sobie sprawę, że usunąć te sprzeczności może tylko rewolucyjna walka proletariatu. Klasa robotnicza miała stać się siłą świadomą, tego, że „triumf zasad socjalizmu jest koniecznym warunkiem ponownej przyszłości narodu polskiego, że czynny udział w walce z ustalonym porządkiem społecznym jest obowiązkiem każdego Polaka, że noszącego losy milionów ludu polskiego nad interesami szlachcko-kapitałistycznej części naszego narodu”. (Z programu burzelskiego, uchwalonego przez grupę warszawską socjalistów przy udziale Waryńskiego, w wrześniu 1878 roku).

W tym kierunku szła przede wszystkim działalność „Wielkiego Proletariatu”. Program „Proletariatu”, opracowany przez Waryńskiego i ogłoszony w wydanej 1 września 1882 roku odezwie Ko-

munistycznego, przeszedł na polski grunt zasady Manifestu Komunistycznego, pierwszego programu socjalistycznego, sformułowanego przez Marksa i Engelsa.

„Dzieje wszystkich społeczeństw dotychczasowych są dziejami walk klasowych” — głosił Manifest Komunistyczny. Też te formułuje również program „Proletariatu”. „W ogólnym rozwoju europejskich społeczeństw kraj nasz wyjątku nie stanowi, przesyła i teraźniejszy jego ustroj, na wyzyskiwanie i ucisku oparty, nie prócz nędzy i spodlenia robotników naszemu nie daje”.

Idee Manifestu Komunistycznego znajdują dobitny wyraz w rewolucyjnym dążeniu „Proletariatu”, aby ziemia i narzędzia pracy przeszły z rąk jedynego właściciela do rąk wszystkich pracujących, aby każdy pracujący miał prawo korzystania z owoców pracy, a to w stosunku do ilości zaangażowanej przez siebie pracy i ogólnych dochodów państwa. „Wielki Proletariat” domagał się pełnej wolności słowa, druku, zgromadzeń, stowarzyszeń, całkowitego równoprawienia kobiet, wyznani i narodowości, obowiązkowego i bezpłatnego nauczania, niezależnienia spraw religii od państwa. Stawał on pracę na najwyższym piedestału, głosząc: że „Praca ma być uważana za obowiązek i zaszczyt”.

Bliskie były „Proletariatu” interesy pracującego chłopstwa, chociaż nie uświadamiał sobie w całej rozciągłości znaczenia sojuszu robotniczo-chłopskiego, nie widział wielkiej rezerwy rewolucyjnej, którą jest chłopstwo kierowane przez klasę robotniczą. W ogłoszonym 24 czerwca 1883 roku Manifestie do pracujących na roli, czytamy m. in.: „My, socjaliści, w imię Waszych potrzeb i interesów, walkę podjęliśmy i gotujemy zgrube i zagładę wszyścieku, co cmentęży pracującą lud. Jak robotnikom miast, fabryki, tak Wam, włościanie — z ziemię, a wszystkim w o l n o s ń d a przyszła rewolucja”.

Program „Proletariatu” kierował się wskazaniami Manifestu Komunistycznego, który uchy, że proletariat musi przede wszystkim stoczyć walkę z własną burżuazją i że od wyniku tej walki zależy niepodległość. Mobilizując masy, nieustannie pokazywał im zdradzieckie, ugodowe oblicze burżuazji. „Panowie polscy fabrykanci i ślepacze rządu rosyjskiego podali sobie ręce w serdecznym uślesku: „Zgnieśmy proletariat, to nasz wspólny wróg!” Proletariat jest pewny zwycięstwa. W tej samej odezwie pisze: „Nie zapomniamy — że po trupach naszych socjalizm dojdzie do triumfu!”.

„Historyczną zasługą tej partii jest to, że wniosła ona po raz pierwszy do świadomości polskiego proletariatu najdogłębniejsze zasady marksistowskiej ideologii rewolucyjnej. Wpajała ona w polską klasę robotniczą zasadę solidarności międzynarodowej, uczyła ją, że ustroj kapitalistyczny jest systemem o zasięgu światowym i usunąć go może tylko rewolucyjna walka proletariatu, zorganizowanego pod hasłem „Manifestu Komunistycznego”: „Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!” (Bolesław Blerut — „Podstawy Ideologiczne PZPR”).

Głęboko wryły się w umysły i serca proletariackich słów Marksa i Engelsa, skierowane do Polaków w 50 rocznicę Powstania Listopadowego. „Dzisiaj, gdy walka ta rozwija się u samego ludu polskiego... niech jączy się ona z ustawa namil naszych braci rosyjskich”. I jeszcze przed utworzeniem partii pisali do towarzyszy rosyjskich: „Minał już dla nas czas separatywności i tradycyjnych nienawiści... Cel wspólny powieści nas bractwo złączy — na polu walki”. Temu wskazaniu został wierni i później, kiedy nawijali walki, kiedy z jedyną wówczas organizacją rewolucyjną w Rosji „Narodna Wola”, podpisując z nią umowę o wspólnym działaniu przeciwko caratowi i wyzyskaczom.

„Proletariat” — jak wskazał Towarzysz Blerut — jako partia zarodkowego okresu ruchu robotniczego, nie mogła być w pełni dojrzała, by poprowadzić masy pracujące do zwycięstwa. Przeskakiwał przez konieczny etap przemian burżuazyjno-demokratycznych w Polsce. Nie widział bowiem poszczególnych etapów walki, poprzez które proletariat winien dojść do rewolucji socjalistycznej.

Nie było jeszcze wówczas partii leninowskiej, która wysunęła hasła sojuszu proletariatu z chłopstwem. Jedyną siłą rewolucyjną w Rosji, wywierającą wpływ na „Proletariat”, była „Narodna Wola” — partia o ideologii drobnomieszczackiej, która nie rozumiała prze-

lidarności „ze wszystkimi wyzyskiwanymi bez względu na ich narodowość”. Głęboki interakjonalizm przenika całą dłałność „Proletariatu”. Wpajała masom jedynie słuszną prawdę, że wyzwolenie narodowe i społeczne może nastąpić tylko i wyłącznie na współdziałaniu z rewolucyjnymi siłami mas pracujących, a przede wszystkim Rosji.

Dzisiaj w 70 lat od chwili ogłoszenia programu „Wielkiego Proletariatu”, zdajemy sobie w pełni sprawę jak wielki był wkład tej pierwszej rewolucyjnej partii robotniczej w zwycięską walkę o wolność naszej ojczyzny. Pokolenia rewolucjonistów poniosły wyższe sztandary „Proletariatu”. W szeregach Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy, Komunistycznej Partii Polski, Polskiej Partii Robotniczej lud pracujący walczył o urzeczywistnienie „Wielkiego Proletariatu”, którego najpełniej członkowie ginęli z okrzykiem „Niech żyje rewolucja” na szubienicy



Za kilka dni mury szkolne zapelnia się dziećmi i młodzieżą. W sklepach uposażonych panuje gorączkowy ruch. Centralne handlowe aby zaspokoić zapotrzebowanie na mundurki szkolne, teżki itp. zaopatrzyły punkty sprzedaży w duże ilości poszukiwanych artykułów. Na zdjęciu: Wojtek Dmowski idzie po raz pierwszy w tym roku do szkoły. Razem z mamą kupuje całą „wyprawkę” szkolną w warszawskim ODD. CAF — fot. A. Piwoński

## Stosowanie metody Kowalowa to dziesiątki dodatkowych uwierconych metrów

Nie ma ludzi uniwersalnych. Czy zgodzicie się z tym? Każdy z nas, ma swój zakres zainteresowań, swój mniejszy lub większy zakres wiedzy lub doświadczeń, w których najlepiej się porusza. Czy zauważyliście kiedyś takie zjawisko, jak na przykład to, że dwu przeciętnie zdolnych robotników, pracujących na tym samym warszacie pracy, wykończających ten sam przedmiot z tego samego materiału, — wykazuje się różnymi wynikami pracy.

Od czego to zależy? — Czy tylko od zdolności? — Nie! Choć te, mają pewien wpływ na ciar procesu produkcyjnego. Przede wszystkim jednak od planowości i dobrej organizacji pracy, opartej na zupełnej eliminacji nieekonomicznych ruchów i czynności, sumiennosci w pracy oraz stopnia nabytych kwalifikacji. Na to zjawisko zwrócił uwagę redziecki inżynier Fiodor Kowalow. Studując i analizując pracę stehanowców fabryki „Zawiesztwo Proletariatu” — stwierdził, że pewien stochemowie wykonuje określony etap produkcji sześćdziesiąt minut, a inny zaoszczędził na to tylko dwadzieścia minut. Inny zaś operację tą wykonuje mniej sprawnie, natomiast lepiej przewidywać, daje sobie radę z inną pomocą.

Oczywiście, obaj mogliby przekazać całość swoich wykonać kwalifikacji innym, ale najlepiej byłoby, gdyby każdy z nich nauczał tylko w tym zakresie, w którym osiągnął doskonałość. Inżynier Kowalow stworzył metodę, polegającą na dokładnym opracowaniu proc-

ów produkcyjnych, na wyznaczeniu czasów wzorcowych, opartych na możliwościach przeciętnie zdolnych robotników, — dla każdego elementu produkcji. Najlepsi robotnicy uczą swoich mniej wykwalifikowanych towarzyszy, racjonalnie, usprawnionej pracy. Pokazują jak uniknąć zbędnych czynności i ruchów, oszczędzając przy tym cenne sekundy i minuty. Z tych minut, gdy zbierze się ich więcej, rosną godziny, które nie można potem przeznaczyć do produkcji.

Metoda ta, znalazła u nas w Polsce szerokie zastosowanie. Wprowadzono ją wiele zakładów pracy. W kopalnictwie naftowym, od dłuższego czasu trwały badania nad należywym opracowaniem tej metody. W cieniu sal Krosińskiego Instytutu Naftowego, w laboratorium, przeprowadzono tysiące badań. Obserwowano pracę górników-naftowców, w różnych porach dnia i roku. Prace wad nad tym zlecił inżynier. A wyniki były zdumiewające! Niedawno, na jednej z kopalni Krosińskiego Kopalnictwa Naftowego, odbyła się narada inżynierów z wykładami, miedziemi i robotnikami kopalniowymi. Oglądając tam wyniki badań, Sprawozdawcą był ob. Ablamowicz z Instytutu Naftowego. Od wielu miesięcy obserwował on pracę jednego z sztyfów HKN BSN, wszystkie cykle produkcyjne związane z eksploatacją ropy naftowej, a więc na przykład konserwację sprzętu i maszyn, zmianę sztyftu, wierceń, „żyłkowanie”, rurowanie lid.

Przypatrywał się także czynnościom robotników. Słownie, badał życie kopalni, i to takiej która uważana była za jedną z najlepszych. W wyniku szczegółowej i gruntownej obserwacji dowiedział, że prawie wszystkie te czynności, przy do byciu ropy, aczkolwiek wykonywane skutecznie i w myśl ustalonej tradycji, są nieekonomiczne, ze względu na to, że przy ich wykonywaniu tracą się wiele cennych minut.

Dla przykładu ob. Ablamowicz podaje proces „żyłkowania”. „Żyłkowanie” jest to czynność, która ma na celu usterowanie urubki z dna otworu wiertniczego. Czynność ta potwarta się najczęściej podczas całego cyklu wierceń, ale wstępującego się w ciągu jednej zmiany, bo aż 16 razy. Oczywiście znowu na samo „żyłkowanie” składa się cały szereg rozmaitych czynności.

Ob. Ablamowicz przeprowadził dokładny chronometrzał wszystkie tych czynności, stwierdzając, że w ciągu jednej zmiany tylko zaledwie na samym „żyłkowaniu” tracą się niepotrzebnie około godziny i sześćdziesiąt minut. Wydałoby się to niesłuszną, ale znowu posłużmy się przykładem zawiązywaniu znaków podczas „żyłkowania” na etalowej linie. Znak ten, zwykle ze sznurka lub zwykłego drutu, zawiązuje się najzwyczajniej w świecie na linie. Czynność wykonałaby się prosta i niewymagająca zbyt wiele uwagi. A jednak z powodu braku organizacji pracy, nieprzejrzystości sobie odpowiedniej ilości drutu czy sznurka, lub też chwytowe-

go ich zgubienia, tracą się wiele cennych sekund.

I tak, jako czas wzorcowy dla tak drobnej czynności, przy jęto 20 sekund. W praktyce czas wykonywania tej czynności wahał się od 10 do 360 sekund. Jeśli przyjmijemy górną granicę, to jest 360 sekund (co daje 6 minut), a wiemy, że „żyłkowanie” odbywa się około 16 razy w ciągu jednej zmiany, to obliczymy, że tracą się znowu podczas jednej zmiany, około godziny i trzydzieści minut. Oczywiście, nie jest to reguła. Mimo to jednak, biorąc pod uwagę wszystkie cykle produkcyjne, wykonywane przez przeciętnie wykwalifikowaną zalogę, pracującą w przeciętnych warunkach, — tracą się w ciągu jednej zmiany niepotrzebnie około 2 godzin.

W skali miesięcznej, daje to 60 godzin. A 60 godzin, to jest siedem i pół zmiany, tracąc po osiem godzin na zmianę. Jeśli znowu przyjmijemy, że w ciągu jednej zmiany, wiercimy cztery godziny, to miedzy sobą stracimy podczas jednej zmiany 30 minut, a w miesiącu wypracowania mogłaby być potrzebna do pełnego wykonania planu produkcyjnego Centrali Naftowej maszynowców Krosińskiego Instytutu Naftowego, oraz ich ścisła współpraca z robotnikami, zmieniającą do spularyzowania nowych, wydajniejszych redzieckich metod pracy, pozwolił na pełniejsze wykorzystanie rezerwy produkcyjnych, mających tak wielkie znaczenie dla wykonania napływających trudnych planów w przemyśle naftowym. Cz. Berenda



W akcji festennej wielkie znaczenie ma stosowanie pod zastęwy naszowców sztucznych. Wiele gosp. arstw zespolonych i indywidualnych doceniają znaczenie wysuwu naszowców sztucznych wycznie zaopatrzony się w nie w gminnych spółdzielniach. Na zdjęciu: Członkowie spółdzielni produkcyjnej — Sólniki — Male w woj. wrocławskim pobierają naszowcy sztuczne w magazynie GS w Sólnikach. CAF — fot. Tymński

# Przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego

## Ekran polskich kin na wrzesień



Młodzież ZPDz im. Głazewskiego w Łodzi za przedtemnowe wykonanie zobowiązań złotych i prace społeczną otrzymała proporzec przechodni Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Podjęte zobowiązanie na sumę 590 tys. z 1 młodzież zakładów wykonała na 35 dni przed term. nem.

Na zdjęciu: Krojczyzna Teresa Marciniak, która podniosła wydajność swej pracy z 200 na 248 proc. normy. CAF — fot. Szarfarc.



Przodujący traktorzysta z zespołu PGR Nehrybka.

W ostatnich dniach sierpnia br. na terenie całego województwa odbyły się obrady nauczycieli w sprawie rozpoczęcia nowego roku szkolnego.

W Przemyślu w dniach 25, 26 i 27 oprócz wszystkich nauczycieli Przemyśla, udział w konferencjach wzięli również przedstawiciele Ministerstwa Oświaty ob. Wojciechowski i Jędrzejko, sekretarza tow. Chmielowiec, przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej tow. Hiron oraz przedstawiciele organizacji społecznych.

Konferencję powitała młodzież klas najmłodszych. W głównych wytycznych pracy na rok szkolny 1952/53 wypukło na zagadnienie walki o pokój i realizacji wytycznych VII Plenum. Podczas konferencji nauczycielestwu dokonano przeglądu swej działalności wychowawczej i dydaktycznej, oceniając należycie swój dorobek polityczny i organizacyjny, krytycznie ustosunkowując się do braków i niedociągnięć w dotychczasowej pracy.

Konferencja nauczycielstwa w Przemyślu spełniła swe zadanie. Starannie pokierowano pracami przygotowawczymi ze strony Pow. Zarządu ZNP przez przewodniczącego tow. Wolańskiego. Obrady toczyły się w trosce o podniesienie pracy wychowawczej i dydaktycznej na wyższy poziom, o usunięcie dotychczasowych braków i niedociągnięć, o to, by nauczyciel mógł krzyczeć i pogłębiać wśród młodzieży szkolnej nieporozumienia umiarkowanie w pracy i gotowości do walki w obronie pokoju i postępu.

Podczas obrad po wygłoszeniu referatu przez kierownika Wydziału Oświaty ob. Truchanowicza i przewodniczącego Pow. Rady Zw. Zaw. tow. Wolańskiego nastąpiła ożywiona dyskusja.

W dyskusji zabierał również głos II sekretarz KM PZPR tow. Chmielowiec, który w serdecznych słowach zachęcił nauczycieli do dalszej pracy pedagogicznej, zając im jak najlepszych wyników w pracy nad młodzieżą w roku szkolnym 1952/53. Spodziewam się — mówił tow. Chmielowiec — że tegoroczna konferencja przy czyni się do tego, iż nauczyciele będą się starali wzmocnić pracę wychowawczą nad młodzieżą zwalczając epizodyczne burzliwe systemy wychowania, że ściślej jeszcze powiążą je masy nauczycieli wokół partii i będą wychowywać należycie nowego socjalistycznego człowieka.

Na zakończenie konferencji odczytano rezolucję i list wystosowany do Prezydenta Towarzystwa Bieruta. Po czym nastąpił wybór nauczycieli ob. Rybickiej na zjazd przodujących nauczycieli, który ma się odbyć w Warszawie w dniach 13 i 14 września. E. H.

W pierwszym dniu krótkiej konferencji nauczycieli kierownik Wydziału Oświaty PRN w Krośnie tow. Chrzanowski, omówił w referacie wyniki i pracę wychowawczą w roku ubiegłym oraz rolę i zadania nauczycielstwa w świetle VII Plenum KC partii.

Dużo uwagi poświęcił tow. Chrzanowski w swym referacie pracy organizacji harcerskiej.

„Prawa ręką kierownictwa szkoły — drużyna harcerska, spełnia poważną rolę. Jednak zbyt słabo pracowali dotychczas nauczyciele poszczególnych przedmiotów z przewodnikami harcerskimi” — stwierdził mówca.

Bez pomocy rady pedagogicznej nie można mówić o powodzeniu pracy przewodnika. W szkole podstawowej w Głowicach taniejszy kierownik oparł się jedynie na szkolnym samorządzie, nie udzielał jednakże pomocy drużynie harcerskiej.

Ważący stosunek nauczycieli do harcerstwa był w szkole nr 2 w Horzynie. Widocznie nie są tam troską wychowawców o dobrą pracę drużyny harcerskiej. Skutkiem tego drużyna ta pracowała dobrze i osiągnęła dużą rolę, pomagając w podwyższeniu wyników nauki i w wychowaniu. Usamodzielni dzieci w kierownictwie drużyny, jest w Horzynie w dużym stopniu zaawansowane.

Dobra organizacja pracy wychowawczej nauczyciela w szkole i praca pozalekcyjna po naszej stronie przyswoić materiał i pogłębiać wiedzę. Tak pracuje nauczycielka z Jedlicza Helena Białawska.

Przykłąd o najbliższego oceniała czynią lekcje prowadzone przez nią żywym i ciekawym.

W Podstawowej Szkole Męskiej w Krośnie, jak stwierdził w dyskusji ob. Stanisław Gładka, młodzież była „różna”. Biblioteka była słabo wyposażona, więc nikt z niej nie korzystał. Dopiero wówczas gdy komitet rodzicielski zaprzęknął się nie zaprzęknął ją w dużą ilość dobrych i ciekawych książek, rozwinęła się czytelnictwo.

Drugi dzień konferencji przeznaczony był dla pracy w sekcjach przedmiotowych w t. m. sekcje nauki o Konstytucji zorganizuje muzeum regionalne. Nauczyciele będą zapoznawać swych uczniów z dorobkiem socjalistycznego ludowictwa.

W celu unowszereżenia przodujących metod nauczania postanowiono dla nauczycieli zorganizować pokazowe lekcje.

Inne sekcje postanowiły wyciągnąć uwagę na krajoznawstwo. Sekcja geografów wystąpiła z wnioskiem utworzenia dla młodzieży szkół krajoznawczych o profilu geograficznym. W sekcji wychowawców klasowych mocno akcentowano zagadnienie współpracy nauczycieli z rodzicami.

Na zakończenie konferencji zebrał i wysłał list do Ministra Oświaty, w którym czytamy:

„Nauczycielstwo powitało krośnieńskiego zebrała na konferencji w dniu 25 sierpnia 1952 r. w Krośnie z całym oddaniem i ofiarnością pracować będzie nad socjalistycznym wychowaniem młodzieży i osiągnięciem jak najlepszych wyników nauczania i pomoże młodzieży w realizacji zobowiązań zawartych w Ślubowaniu Złotym oraz włączy się w pracę nad pogłębieniem spójności między miastem a wsią”.

(Wu-Jot.)

Na ekran kin polskich wędruje wkrótce r. b. serię interesujących pozycji.

Z filmów produkcji polskiej ujrzymy dokumentalny film „Warszawa”. Film ten ukazuje zbliżenia Warszawy, życie stolicy w najtrudniejszych latach odbudowy, oraz wspinała budowę Warszawy socjalistycznej.

Dokumentalny film „Wyciągu Pokoju”, zrealizowany dzięki współpracy polskich i niemieckich operatorów filmowych pod kierunkiem wiedeńskiego reżysera Jorisa Ivensa, odzwierciedla nelenie emocji przebiegu wojny „Wyciągu Pokoju” Warszawa — Berlin — Praga.

Z filmów produkcji „Chłubiński” i „Ludowej” ujrzymy film „Jezego decyzyjny”. Film ten zapozna z życiem studentów polskich, wypowiadających w atmosferze rozruchów walk z kuomintangowską reakcją.

Młoda kinematografia hinduska reprezentowana będzie film „Na kółkach bruku” — dzieło postępowego reżysera hinduskiego Nimala Ghosza. Film ten ukazujący wszystkie warstwy i klasy społeczne hinduskiego, daje głęboki i wspaniały obraz życia współczesnych Indii.

Zrealizowany w NRD berliński film „Lampa Alladyna” przenosi na ekran wspaniałe przedstawienie baśni kuzynka-kolegi Obraczewa.

## Podręczniki czekają już na działkę szkolną

Przemyskie Księgarnie i Domu Książki zapoznały się już w duży wybór podręczników szkolnych. Z okazji zbliżającego się nowego roku szkolnego na terenie miasta założono 4 punktów sprzedaży książek, które na lata i wklejki zadanie do spełnienia. Dużym zainteresowaniem, a także popularnością cieszy się placówka wydawnicza Punkt Domu Książki przy ul. Mickiewicza 4. Dzięki dobrej planowej i aktywnej pracy Domu Książki, dotychczas szkolna na zapewniona ilość książek, jaka jej będzie potrzebna w nowym roku szkolnym. Lew.

## poniedziałek

1 WRZESNIA

**RZESZÓW**  
Dziur nocny: Apteka Społeczna nr 4, ul. 3 Maja

Pogotowie Ratunkowe: ul. Grodzka 8, tel. 00.  
Straz Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

**PRZEMYSL**  
Dziur nocny: Apteka Społeczna nr 61, ul. 1 Maja 20.

Pogotowie Ratunkowe: ul. Tarnawskiego 6, tel. 09

**JAROSLAW**  
Straz Pożarna: ul. Wolna 18, tel. 339  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Penitencyjna 29, tel. 08.

**PRZEWORSK**  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Kolejowa 150, tel. 09

**DEBICA**  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Gwaryńska 2, tel. 09

**LANCUT**  
Pogotowie Ratunkowe: Plac Sobieskiego 17, tel. 09

**KROSNO**  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Starzycy 4, tel. 09

Straz Pożarna: Rynek 1, tel. 88

**SANOK**  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Daszyńska, 10, tel. 09.

**JASLO**  
Pogotowie Ratunkowe: ul. Crackiego 3, tel. 09.

**MUZEUUM**  
MUZEUM OKRĘGOWE W RZESZÓWIE: Rynek 7, — otwarte od go do 15-tej  
PAŃSTWOWY OSRODEK MUZEALNY W LANCIUTIE: otwarte od go do 15-tej

Druk. Rzecz. Zakłady Graficzne 5-3-11238

## Wiadomości Sportowe

**SOPOT.** Po jednodniowej przerwie spowodowanej opadami deszczowymi, w czwartek 28 bm. na kortach Ognia w Sopocie odbyły się dalsze gry międzynarodowego turnieju tenisowego o mistrzostwo Polski. W godzinach przedpołudniowych dokonano ostatnie spotkanie o wejście do ćwierćfinału gry pojedynczej mężczyzn między Piątkiem a Nierostrem. Zwyciężył Piątek 3:6, 6:2, 6:3, 9:7.

W grze pojedynczej kobiet Hepeckowa (CSR) pokonała bez trudu Tyczyńską 6:1, 6:1, kawa Blikując się jako pierwsza zawodniczka do półfinału. W konkurencji juniorów bar

o dobrze wypadli Sawaszkiewicz i Łuckiewicz, którzy z kwalifikowali się do półfinału. Sawaszkiewicz pokonał Słomskiego 2:6, 6:3, 6:4, a Łuckiewicz zwyciężył rozstawionego na trzecim miejscu zawodnika rumuńskiego Cristea 8:6, 6:4.

Po południu największe zainteresowanie wzbudziły ćwierćfinałowe spotkania w grze pojedynczej mężczyzn, a zwłaszcza mecz Jaworski (CSR) — T. Badin (Rumunia). Zwyciężył ro bardzo emocjonującej walce rutynowany Jaworski 5:7, 7:5, 6:8, 6:2, 8:6.

Drugim zawodnikiem, który doszedł już do półfinału jest

Krejtek (CSR). Krejtek pokonał Radzia 6:4, 6:0, 3:6, 6:3. Ostatnie spotkanie ćwierćfinałowe między Piątkiem a Cobuzem (Rumunia) zostało przerwane z powodu zapadających ciemności przy stanie 1:6, 6:4, 8:7 dla Piątka.

**MOSKWA.** W 12 dniu mistrzostw świata w siatkówkę w konkurencji mężczyzn rozegrano zostało tylko jedno spotkanie, w którym Indie pokonały Liban 3:0 (15:7, 15:11, 15:12). Spotkaniem tym zakończone zostały rozgrywki w grupie drużyn walczących o miejsce 7 — 11.

## OGLOSZENIA DROBNE

**SKRADZIONO** przepustkę stałą nr 3435 wydaną przez hutę Stalowa Wola na nazwisko Paweł Ignacy. G-1136

**SKRADZIONO** kartę meldunkową wydaną przez Prezydium MRN Nisko na nazwisko Karkut Stanisław. G-1131

**ZGUBIONO** kartę meldunkową wydaną przez Prezydium MRN Lancut na nazwisko Bezera Anna. G-1133

**SKRADZIONO** legitymację Związków Zawodowych Drobnej Wytwórczości i legitymację służbową Związku Branż. Chem. Mm. Spółdz. Pracy na nazwisko Kontnik Jan. G-1134

**ZAMIENIE** mieszkanie 3 pokojowe kuchnia, komfort w Bytomiu na podobne w Rzeszowie. Władomosci: Bzur Ogłoszeń RSW „Prasa” Plac Sialna 19. G-1135

**ZGUBIONO** dowód tożsamości kłonia wydany przez Gminę Wadówce Górne nazwisko właściciela Biega Maria zam. w Wadówce Dolnych pow. Mielec G-1130

**ZGUBIONO** przepustkę nr 1437 wydaną przez Fabrykę Barwników w Sarzynie na nazwisko Kałm Marjan. G-1140

**ZGUBIONO** przepustkę nr 1873 wydaną przez WSK Rzeszów na nazwisko Witek Hazymer. G-1141

**SKRADZIONO** legitymację służbową nr 6904 wydaną przez hutę Stalowa Wola na nazwisko Wojciech Otto. G-1142

**ZGUBIONO** przepustkę nr 648 wydaną przez Fabrykę Barwników w Sarzynie na nazwisko Golec Franciszek. G-1143

**ZGUBIONO** kartę meldunkową wydaną przez Prezydium MRN Rzeszów oraz polityczne odbioru ankietę i legitymację Związku Zawodowego Pracowników Pocztowych na nazwisko Mazan Janina. G-1132

**ZGUBIONO** przepustkę stałą nr 1635 wydaną przez Samowład na nazwisko Sitarz Bogusława. G-1137

**ZGUBIONO** kartę meldunkową nr 22122 wydaną przez Prezydium GRN Lubotyń na nazwisko Jaszczębski Stanisław. G-1138

**ZGUBIONO** kartę meldunkową nr 22122 wydaną przez Prezydium GRN Lubotyń na nazwisko Jaszczębski Stanisław. G-1138

**ZGUBIONO** legitymację związkową wydaną przez Zarząd Okręgu Metalowców w Rzeszowie na nazwisko Burek Józef zam. Poręby Cyrankosie pow. Mielec. G-1139

## „Głodem naszym” — interwencji

W odpowiedzi na naszą interwencję w sprawie odwołania kierowanych do Prezydium GRN w Cieszanowie o ulgi w obowiązkowej dostawie żywności, referat Skarg i Założeń przy Prezydium PRN w Lubaczowie zawiadomili, że postanowili udzielić ob. Janowi Kłowski, sekretarzowi Prezydium upomnienia za niedobór w załatwieniu spraw i takiego samego upomnienia przewodniczącemu Prezydium GRN ob. Janowi Piwuckiemu za niedopilnowanie pracowników i pracę przez nich wykonywaną.

Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni w Tarnobrzegu w związku z naszą interwencją zawiadomił nas, że niewypłacenie pełnej należności ob. Wojciechowi Drozdowi zam. w Motyczu Szańcheckim, gm. Zbydnów za sprzedaną sztukę trzody chlewnej spowodowane zostało nieprzedłożeniem referentowi skupu przez w/w w chwili dostawy żywności — za wladomienia o wysokości obowiązku dostawy zwierząt rzeźnych, kwitu dostawy i skupu dostarczonych już sztuk. Wobec braku potrzebnych dokumentów, referent skupu żywności GS zaliczył ob. Drozdowi całą dostarczoną sztukę na obowiązkową dostawę.



Na skutek naszej interwencji po porozumieniu się z Zakładami Miesięcznymi w Dębicy należność za dostarczony kg żywności została uregulowana przez Dębickie Zakłady Miesięczne — jak również i węgla. Ponadto ponoczono pracowników GS załatwiających czynności ze skupem żywności, a w razie wypłaty nie załatwiającej spraw w/wlesnego uznania, lecz porozumieć się telefonicznie z gminnym delegatem GUS, który udzieli wyjaśnień.